

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

02 februarie 2016

mun. Chișinău

Colegiul lărgit în următoarea componență:

Președinte: Ursache Petru

Judecători: Toma Nadejda, Nicolaev Ghenadie, Timofti Vladimir și Moraru Petru

judecînd, fără citarea părților, recursurile ordinare, declarate de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Bender, delegat în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Scutelnic Cătălin, de avocatul Bogatu Dragoș în numele inculpatului și de inculpatul Karatun Vladimir, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 10 ianuarie 2013 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 februarie 2015, în cauza penală în privința lui

Karatun Vladimir xxxxxxxx,
născut la xxxxxxxx, originar
și domiciliat mun. xxxxxxxx,
str. xxxxxxxxxxxxxx xxx, ap.xx.

Termenul de examinare a cauzei:

Instanța de fond: 20.11.2009 – 10.01.2013;

Instanța de apel: 06.03.2013 – 14.05.2013;

03.02.2014 – 23.02.2015;

Instanța de recurs: 03.09.2013 – 17.12.2013;

28.07.2015 – 02.02.2016 .

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 10 ianuarie 2013, Karatun Vladimir a fost achitat de sub învinuirea adusă în baza art.361 alin.(2) lit.b), d) Cod penal.

Karatun Vladimir a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.191 alin.(5) Cod penal, la 8 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

În privința inculpatului a fost aplicată măsura preventivă – arestarea preventivă pînă la intrarea în vigoare a sentinței.

Acțiunea civilă înaintată de partea civilă Valihmetov Vsevolod către Karatun Vladimir privind încasarea sumei de 23760 dolari SUA a fost lăsată fără soluționare.

A fost admisă acțiunea civilă înaintată de partea civilă ÎT „Meșter” SRL către Karatun Vladimir și a fost dispusă încasarea din contul inculpatului în beneficiul ÎT „Meșter” SRL, suma de 449240 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, în fapt, instanța de fond a constatat, că Karatun Vladimir, activând în funcția de director al ÎT „Meșter” SRL, în care a fost numit prin Hotărârea Adunării Generale a Societății, nr. 30 din 23 octombrie 2006 și în virtutea acestui fapt fiind persoană care gestionează o întreprindere comercială, a folosit situația de serviciu în interese personale, a confecționat, deținut și folosit documente oficiale false în următoarele circumstanțe:

La 10 iulie 2007, Karatun Vladimir, exercitând funcția de director al ÎT „Meșter” SRL, a încheiat cu ÎS „Calea Ferată din Moldova” contractul nr.Д2007/118500109 privind livrarea produsului program certificat «Экспресс-3-Р» și «Шлюз-Ф1».

Ulterior, la 23 iulie 2007, deținând aceeași funcție de director al ÎT „Meșter” SRL, Karatun Vladimir a negociat și a semnat contractul nr. 1B/2307-07 cu directorul SRL „Ареал-Сервис” privind livrarea echipamentului necesar întru realizarea contractului încheiat cu ÎS „Calea Ferată din Moldova”, și anume a produsului program certificat «Экспресс-3-Р» și «Шлюз-Ф1», al cărui producător și deținător al licenței exclusive este SRL „Ареал - Сервис”, cu adresa juridică Federația Rusă, or. Moskova, prospectul Lenin, 74.

La 31 iulie 2007, urmărind scopul delapidării ulterioare a mijloacelor bănești ale ÎT „Meșter” SRL, Karatun Vladimir împreună cu persoane neidentificate de către organul de urmărire penală, a introdus în factura fiscală nr. SX 058501 din 31 iulie 2007 date denaturate privind livrarea de către SC „Beșleaga- Lux” SRL în adresa ÎT „Meșter” SRL a echipamentului produs program certificat «Экспресс-3-Р» și «Шлюз-Ф1» în valoare de 449240 lei, confirmând primirea bunurilor prin aplicarea în factura fiscală a semnăturii sale și a ștampilei ÎT „Meșter” SRL.

Tot el, Karatun Vladimir, realizând intenția de delapidare ulterioară a mijloacelor bănești a ÎT „Meșter” SRL, în scopul confecționării, deținerii și folosirii documentelor oficiale false, împreună și prin înțelegere prealabilă cu persoane neidentificate de către organul de urmărire penală, a perfectat, a semnat și a aplicat ștampila ÎT „Meșter” SRL pe ordinul de plată nr. 248 din 17 august 2007 privind plata mijloacelor bănești în sumă de 200000 lei pentru echipamentul tehnic conform facturii fiscale nr. SX 058501 din 31 iulie 2007 în contul SC „Beșleaga- Lux” SRL, concomitent fiind falsificată prin imitare liberă semnătura contabilei ÎT „Meșter” SRL, Besedina Nelea.

În continuare, la 21 august 2007, Karatun Vladimir xxxxxxxx, în același scop, împreună și prin înțelegere prealabilă cu persoane neidentificate de către organul de urmărire penală, ilegal a perfectat, a semnat și a aplicat ștampila ÎT „Meșter” SRL pe ordinul de plată nr. 252 privind plata mijloacelor bănești în sumă de 249240 lei pentru echipamentul tehnic conform facturii fiscale nr. SX058501 din 31 iulie 2007 în contul SC „Beșleaga- Lux” SRL, concomitent fiind falsificată prin imitare liberă semnătura contabilei ÎT „Meșter” SRL, Besedina Nelea.

3. Nefiind de acord cu sentința, împotriva acesteia au declarat apel procurorul, inculpatul Karatun Vladimir și avocatul Zumbreanu F. în numele inculpatului.

3.1. Procurorul prin apelul declarat a solicitat casarea parțială a sentinței Judecătorei Botanica mun. Chișinău din 10.01.2013, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Karatun Vladimir să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 361 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, la 4 ani închisoare; în baza art. 335 alin. (3) lit. b) Cod penal, la 6 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de administrare a organizațiilor comerciale, obștești sau altă organizație nestatală pe un termen de 5 ani; în baza art. 191 alin. (5) Cod penal, 10 ani închisoare.

În conformitate cu prevederile art. 84 alin. (1) Cod penal a-i stabilit pedeapsa definitivă, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor, 15 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de administrare a organizațiilor comerciale, obștești sau altă organizație nestatală pe un termen de 5 ani.

Procurorul în apelul declarat a indicat următoarele motive:

- instanța de fond neîntemeiat l-a achitat pe inculpat de învinuirea adusă acestuia în baza art. 361 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, motivând că

lipsește obiectul material al infracțiunii și anume factura fiscală nr. SX058501 din 31.07.2007 și ordinele de plată nr. 248 din 17.08.2007 și nr. 252 din 21.08.2007, deoarece acestea nu constituie documente oficiale care acordă drepturi și obligații, fiind doar documente private.

Motivarea instanței precum că doar la înregistrarea documentelor private enunțate de careva organ sau persoană oficială acestea pot obține calitatea de documente oficiale, ceea ce în speță nu a avut loc, este nejustificată în opinia procurorului, deoarece conform circumstanțelor stabilite pe documentele falsificate de către inculpat sunt întocmite pe o imprimată tipizată, cu aplicarea peele a ștampilei persoanei juridice SRL „Meșter” care este o autoritate instituită oficial.

- instanța de judecată, la stabilirea categoriei și termenului de pedeapsă în baza art. 191 alin. (5) Cod penal, nu a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat iar inculpatul vina nu a recunoscut-o, nu a exprimat careva căință și nu a recuperat prejudiciul cauzat întreprinderii SRL „Meșter”, care în urma acțiunilor inculpatului și-a pierdut viabilitatea.

3.2. Avocatul Zumbreanu F. prin apelul declarat în numele inculpatului, a solicitat casarea parțială a sentinței Judecătorei Botanica mun. Chișinău din 10.01.2013 și anume în partea recunoașterii vinovăției și condamnării inculpatului Karatun V. în baza art. 191 alin. (5) Cod penal și încasarea din contul acestuia în beneficiul SRL „Meșter”, a sumei de 449240 lei, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care inculpatul să fie achitat din motivul lipsei faptei infracțiunii în acțiunile acestuia.

În motivarea apelului declarat, avocatul a invocat următoarele:

- condamnarea inculpatului Karatun V. în baza art. 191 alin. (5) Cod penal și încasarea din contul acestuia în beneficiul SRL „Meșter”, a sumei de 449240 lei, este neîntemeiată, deoarece nu se bazează pe probe directe și concludente, ce ar dovedi vinovăția inculpatului;

A mai indicat că, sunt inadmisibile următoarele probe și acte procesuale obținute cu încălcarea dispozițiilor Codului de procedură penală și anume: act de ridicare (f.d.101, Vol. I); act de ridicare (f.d.102, Vol. I); ordonanța de numire a expertizei (f.d.124, Vol. I); procesele-verbale de notificare a lui Karatun V. cu dispunerea expertizelor (f.d. 125,132, Vol.I); raportul de expertiză nr. 10 din 20.03.2008 (f.d.126-127, Vol.I); raportul de expertiză nr. 43 din 08.07.2008 (f.d.128-130, Vol.I); raportul de expertiză nr. 2341 din 28.08.2008 f.d. 135-138, Vol.I); ordonanța de colectare a mostrelor pentru

cercetare comparativă (f.d.143, Vol.I); procesele - verbale de colectare a mostrelor pentru cercetare comparativă (f.d.146-150 și 174-175, Vol.I); ordonanța de numire a expertizei (f.d.2, Vol.II); procesul-verbal de notificare a lui Karatun V. cu dispunerea expertizei (f.d.3, Vol.II); procesul-verbal de comunicare a lui Karatun V. cu raportul de expertiză (f.d.18, Vol.II); ordonanța de efectuare a ridicării a documentelor contabile din 16.02.2009 (f.d.19, Vol.II); procesul-verbal de ridicare (f.d.20, Vol.II); ordonanța de recunoaștere a documentelor în calitate de corp delict (f.d.34, Vol.II); procesul-verbal de ridicare a documentelor din 11.03.2009 (f.d. 36; 39, Vol.II); ordonanța de recunoaștere a documentelor menționate în calitate de corp delict (f.d.54, Vol.II); procesul-verbal de cercetare la fața locului din 13.05.2009 (f.d.125-133, Vol.II); procesul-verbal de ridicare din 13.05.2009 (f.d.134, Vol.II); ordonanța de recunoaștere în calitate de corp delict a echipamentului din 13.05.2009 (f.d.138, Vol.II); ordonanța depunere sub învinuire din 03.09.2009 (f.d.48-50, Vol.III); ordonanța de punere sub învinuire din 03.09.2009 (f.d.52-55, Vol.III) tradusă în limba rusă; procesul-verbal de audiere a învinuitului din 03.09.2009 (f.d.56, Vol.III); procesul-verbal de informare a învinuitului despre terminarea urmăririi penale (f.d.78, Vol.III); rechizitoriul tradus în limba rusă (f.d.93-98, Vol.III);

- la dosar lipsesc probe în baza cărora s-a constatat delapidarea averii străine încredințate în administrarea lui Karatun V., fiind în opinia apelantului greșită concluzia instanței precum că inculpatul Karatun V. cunoscând cu certitudine că produsul - Programul certificat «Экспресс-3-Р» și « Шлюз-Ф1» a fost livrat în adresa ÎT „Meșter” de către SRL „Ареал - Сервис” și nu de S.C. „Beșleaga Lux” SRL, și Karatun V., urmărind scopul delapidării averii străine, a format artificial datoria față de ultima;

- s-a constatat cu certitudine că produsul -Programul certificat «Экспресс-3-Р» și «Шлюз-Ф1» nu a fost livrat de nimeni în adresa ÎT „Meșter”, din contra, cum s-a menționat mai sus, însuși ÎT „Meșter” a confecționat (asamblat) produsul - Program certificat din mai multe componente și l-a livrat ÎS „CFM”.

- concluzia instanței, potrivit căreia tot echipamentul tehnologic a fost primit de ÎT „Meșter” de la SRL „Ареал - Сервис” nu este bazată pe probe directe, pertinente și concludente ce ar confirma vinovăția lui Karatun V., fiind nefondată și concluziile instanței că vinovăția inculpatului este demonstrată și prin faptul, că fiecare component tehnologic al produsului final era marcat cu tichetele SRL „Ареал - Сервис” și că la 29.04.2008 SC „Beșleaga-Lux” a fost declarată firmă fantomă;

- instanța de fond neîntemeiat și ilegal a respins demersul apărării de a interveni cu o comisie rogatorie către organele abilitate din Federația Rusă de a-l audia pe directorul firmei moscovite SRL „Ареал - Сервис” pe marginea chestiunii enunțate, prin ce inculpatului i-a fost îngerădit dreptul la apărare și a fost încălcăt principiul egalității armelor la proces;

- este dubios conținutul procesului-verbal de examinare a obiectelor din 13.05.2009 (f.d. 137, Vol. II) în care se menționează că se examinează obiectele ridicate potrivit procesului-verbal de cercetare la fața locului din 13.05.2009, deși în procesul-verbal nominalizat se indică că de la fața locului nu a fost ridicat nimic.

3.3. Inculpatul Karatun V., în apelul declarat, a solicită dispunerea achitării sale în baza art.191 alin. (5) Cod penal, menționînd că n-a săvârșit fapta imputată, iar sentința de condamnare în acest sens a fost emisă fără careva probe și motive, bazată numai pe declarațiile cet. Besedina N., care este o persoană cointeresată.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 mai 2013, s-au admis apelurile procurorului, avocatului Zumbreanu F. în numele inculpatului și a inculpatului Karatun V., fiind casată total sentința și pronunțată o nouă hotărîre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, prin care Karatun V. a fost recunoscut vinovat în baza art. 361 alin.(2) lit. b), d) și art. 196 alin.(4) Cod penal, însă în temeiul art. 60 alin.(1) lit. a) Cod penal, a fost liberat de răspunderea penală iar procesul penal intentat în privința inculpatului în baza art. 332 alin. (1) Cod de procedură penală a fost încetat.

Karatun V. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 335 alin.(3) lit. b) Cod penalla 4 ani închisoare cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere sau de a exercita o anumită activitate în domeniile privat și public pe termen de 3 ani.

Acțiunile civile formulate de părțile vătămăte au fost admise în principiu, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordineaprocedurii civile.

Celelalte dispoziții ale sentințeiiau fost menținute.

5. Potrivit părții motivate a deciziei adoptate, instanța de apel a constatat, în fapt, că Karatun V. la 10iulie 2007, exercitând funcția de director al SRL „Meșter”, a încheiat cu ÎS „Calea Ferată a Moldovei” contractul nr.Д2007/01 privind livrarea produsului program certificat « Экспресс-3» și «Шлюз-Ф1». Ulterior, la 23 iulie 2007, deținând aceeași funcție, a negociat și a semnat contractul nr. 1B/2307-07 cu directorul SRL «Ареал - Сервис» privind

livrarea echipamentului necesar întru realizarea contractului încheiat cu ÎS „Calea Ferată a Moldovei” și anume a produsului program certificat «Экспресс-3-Р» și «Шлюз-Ф1» al cărui producător și deținător al licenței exclusive este SRL «Ареал - Сервис» cu adresa juridică în Federația Rusă, or. Moscova, prospectul Lenin, 74.

La 31 iulie 2007, avînd intenția să îndeplinească obligațiunile contractuale și urmărind scopul obținerii avantajelor nepatrimoniale, prin confecționarea, deținerea și folosirea documentelor oficiale false, Karatun V., împreună cu persoane neidentificate în cadrul urmăririi penale, a introdus în factura fiscală cu nr. SX 058501, date denaturate privind livrarea de către SRL „Beșleaga-Lux” în adresa SRL „Meșter” a echipamentului - produsului program certificat «Экспресс-3-Р» și «Шлюз-Ф1» în valoare de 449240 lei, confirmând primirea bunurilor prin aplicarea în factura fiscală cu nr. SX 058501 a semnăturii sale și a ștampilei SRL „Meșter” .

Tot el, Karatun V., deținînd funcția de director al SRL „Meșter”, fiind o persoană care gestionează o organizație comercială, folosind situația de serviciu contrar intereselor întreprinderii gestionate, în interese personale, urmărind scopul oficializării și confirmării tranzacției inexistente cu SRL „Beșleaga-Lux”, cunoscînd cu certitudine că produsul program certificat «Экспресс-3-Р» și «Шлюз-Ф1» la 08 august 2007 a fost livrat în adresa SRL „Meșter” de către SRL «Ареал - Сервис» și în perioada de timp 14-17 august 2007 a fost instalat la Î.S. „Calea Ferată a Moldovei” în cadrul realizării contractelor nr. Д 2007/01 din 10 iulie 2007 și nr. 1B/2307-07 din 23 iulie 2007, a prezentat pentru a fi luată la evidență și folosită în scopuri fiscale în contabilitatea întreprinderii SRL „Meșter” factura fiscală cu nr. SX 058501, cu un conținut eronat, confirmând livrarea produsului program certificat «Экспресс-3-Р» și «Шлюз-Ф1» în valoare de 449240 lei de către SRL „Beșleaga-Lux”. În urma acestor acțiuni, a fost artificial formată datoria SRL „Meșter” față de SRL „Beșleaga-Lux” în sumă de 449240 lei, iar, după transferarea mijloacelor bănești în baza acestei facturi și calcularea obligațiilor fiscale, la bugetul de stat nu a fost achitată taxa pe valoarea adăugată în sumă de 74873,33 lei, astfel, fiind cauzate daune în proporții considerabile intereselor publice, soldate cu urmări grave.

Tot el, Karatun V., avînd intenția să îndeplinească obligațiunile contractuale și urmărind scopul obținerii avantajelor nepatrimoniale prin confecționarea, deținerea și folosirea documentelor oficiale false, împreună și prin înțelegere prealabilă cu persoane neidentificate în cadrul urmăririi penale, a perfectat, a semnat și a aplicat ștampila SRL „Meșter” pe ordinul de

plată nr. 248 din 17 august 2007 privind plata mijloacelor bănești în sumă de 200000 lei, pentru echipament tehnic conform facturii fiscale nr. SX 058501 din 31.07.2007 în contul SRL „Beșleaga-Lux”, concomitent fiind falsificată prin imitare liberă semnătura contabilei SRL „Meșter”.

În continuare, la 21 august 2007, Karatun V., urmărind același scop, împreună și prin înțelegere prealabilă cu persoane neidentificate în cadrul urmăririi penale, ilegal a perfectat, a semnat și a aplicat ștampila SRL „Meșter” pe ordinul de plată nr. 248 privind plata mijloacelor bănești în sumă de 200000 lei și ordinul de plată nr. 252 privind plata mijloacelor bănești în sumă de 249240 lei pentru echipament tehnic conform facturii fiscale nr. SX 058501 din 31.07.2007, în contul SRL „Beșleaga-Lux”, concomitent fiind falsificată prin imitare liberă semnătura contabilei SRL „Meșter”, Besedina N.

Tot el, Karatun V., cunoscând cu certitudine că produsul program certificat « Экснресс-3-Р» și « Шлюз-Ф1» a fost livrat în adresa SRL „Meșter” de către SRL «Ареал - Сервис» și nu de SRL „Beșleaga-Lux”, iar datoria SRL „Meșter” față de SRL „Beșleaga Lux” este artificial formată, urmărind scopul de cupiditate, ce nu cuprinde însușirea averii străine, deținând funcția de director al SRL „Meșter” și dispunând de împuterniciri de administrare a bunurilor SRL „Meșter”, împreună și prin înțelegere prealabilă cu persoane neidentificate în cadrul urmăririi penale, folosind situația de serviciu, a prezentat în instituția bancară pentru transferarea mijloacelor bănești din contul SRL „Meșter” în contul SRL „Beșleaga-Lux” ordinul de plată nr. 248 din 17 august 2007 privind plata mijloacelor bănești în sumă de 200000 lei și ordinul de plată nr. 252 privind plata mijloacelor bănești în sumă de 249240 lei pentru echipament tehnic conform facturii fiscale nr. SX 058501 din 31.07.2007.

Astfel, Karatun V., administrând la propria apreciere averea SRL „Meșter”, prin înșelăciune și abuz de încredere, ilegal a transferat în contul SRL „Beșleaga-Lux” suma de 449240 lei, irosind mijloacele bănești în proporții deosebit de mari, fără a le însuși.”

Apreciind probele administrate în cauză, instanța de apel a ajuns la concluzia că acuzarea n-a prezentat probe ce ar confirma că inculpatul a delapidat averea străină cu privire la presupusa însușire ilegală a sumei de 449240 lei, care ar fi aparținut părților vătămate - Besedina N. și Valihmetov V., încredințate în administrarea inculpatului.

Totodată s-a stabilit că inculpatul a confecționat, deținut și folosit documente oficiale false, precum și a săvârșit abuzul de serviciu.

Cu privire la vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunilor incriminate, instanța de apel a conchis că inculpatul a săvârșit infracțiunile prevăzute de:

- art. 361 alin. (2) lit. b) și d) Cod penal „*confeccionarea documentelor oficiale false, care acordă drepturi și eliberează de obligații, săvârșite de două sau mai multe persoane, soldate cu daune în proporții mari drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanei juridice*”;

- art. 335 alin. (3) lit. b) Cod penal „*folosirea intenționată de către o persoană care gestionează o organizație comercială a situației de serviciu, în interese personale, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice și intereselor ocrotite de lege ale persoanei juridice, soldate cu urmări grave*”;

- art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal „*confeccionarea documentelor oficiale false, care acordă drepturi și eliberează de obligații, săvârșite de două sau mai multe persoane, soldate cu daune în proporții mari drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanei juridice*”. Totodată instanța de apel a reținut că, în ordonanța de punere sub învinuire din 03.09.2009 (f.d.48-51, vol.III), precum și, în rechizitoriu (f.d.90, vol.III), pe episodul învinuirii în baza art. 361 alin. (2) Cod penal, nu este indicată lit. d), motiv pentru care nici la calificarea judiciară nu s-a indicat de instanța de apel.

- art. 196 alin. (4) Cod penal „*cauzarea de daune materiale în proporții deosebit de mari prin înșelăciune și abuz de încredere, dacă fapta nu constituie o însușire*”.

Astfel, cu privire la calificarea efectuată de instanța de apel a conchis că învinuirea adusă inculpatului în baza art. 335 alin.(3) lit. b) Cod penal, sub aspectul laturii subiective, drept motiv i se impută „în interese personale”, astfel avându-se în vedere intenția făptuitorului de a obține doar avantaje nepatrimoniale.

În împrejurările stabilite cu privire la învinuirea în baza art. 335 alin. (3) lit. b) Cod penal, care au tangență comună cu circumstanțele stabilite cu privire la învinuirea pe art. 191 alin. (5) Cod penal, s-a constatat că motivul infracțiunii prevăzute de art. 335 alin. (3) lit. b) Cod penal este „în interese personale”, dar nu „în interes material”.

În acest context, instanța de apel a constatat că învinuirea adusă inculpatului în baza art. 191 alin.(5) Cod penal, înaintată la urmărirea penală și susținută de procuror în ședința de judecată, precum și, sentința de condamnare în baza art. 191 alin. (5) Cod penal, nu cuprinde, sub aspectul

laturii subiective, motivul infracțiunii respective, adică nu este specificat scopul de cupiditate, ce ar cuprinde delapidarea averii străine.

Instanța de apel a statuat că, actele procedurale menționate cu privire la art. 191 alin.(5) Cod penal, nu cuprind: a) acțiunile prejudiciabile de însușire ilegală a averii străine; b) urmările prejudiciabile sub forma prejudiciului patrimonial efectiv cauzat; c) legătura de cauzalitate dintre acțiunile prejudiciabile și urmările prejudiciabile, ce ar rezulta din infracțiunea săvârșită de inculpat. Totodată instanța de apel a stabilit că nici în rechizitoriu și nici în sentință nu se arată metoda și forma dedelapidare, care și a cui avere străină, încredințată în administrarea inculpatului, a fost însușită ilegal, în așa mod, nefiind stabilit obiectul juridic special al componenței de infracțiune respective.

Potrivit constatărilor din decizia instanței de apel, *irosirea* nu se încadrează în *delapidare*, acestea fiind noțiuni juridice diferite, cu conținut distinct.

Prin urmare instanța de apel a menționat că în acțiunile inculpatului n-a fost stabilită însușirea ilegală a bunurilor altei persoane, încredințate în administrarea acestuia, astfel, ilegal, fiind imputată componența de infracțiune prevăzută de art. 191 alin.(5) Cod penal, respectiv, și ilegală fiind condamnarea în baza acestei norme penale speciale.

În baza prevederilor art. 325 alin.(1) Cod de procedură penală, instanța de apel a statuat asupra necesității de recalificare a faptei inculpatului din art. 191 alin.(5) Cod penal, în art. 196 alin.(4) Cod penal, conform semnelor componenței infracțiunii respective: „cauzarea de daune materiale în proporții deosebit de mari prin înșelăciune sau abuz de încredere, dacă fapta nu constituie o însușire”.

Cu privire la răspunderea penală în baza art. 335 alin.(3) lit. b) Cod penal, soluționând chestiunea cu privire la pedeapsă pentru săvârșirea infracțiunii respective, instanța de apel ținând cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal și art. 394, alin.(2) pct.1) Cod de procedură penală, precum și de circumstanțele cauzei enunțate, de persoana inculpatului, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului, de scopul de prevenire a fenomenului infracțional s-a concluzionat ca inculpatului să-i fie aplicată pedeapsa cu închisoare, totodată, fiindu-i aplicată și pedeapsa complementară - privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate.

Cu privire la răspunderea penală în baza articolelor 361 alin. (2) lit. b) și d) și 196 alin. (4) Cod penal, dat fiind că a intervenit termenul de prescripție

prevăzut la art. 60 alin.(1) lit. a) Cod penal, inculpatul a fost liberat de răspunderea penală, deoarece din ziua săvârșirii infracțiunilor menționate, clasificat potrivit art. 16 Cod penal, ca fiind mai puțin grave, au expirat 5 ani.

Instanța de apel, a menționat că apelanții își întemeiază cerințele pe critici cu privire la presupusele încălcări de lege a intereselor și drepturilor procesuale ale inculpatului, care în opinia lor, au afectat dreptul la un proces penal echitabil, însă instanța de apel a conchis că potrivit actelor cauzei astfel de erori nu se atestă.

Cu privire la cererea privind efectuarea comisiei rogatorii instanța a apreciat-o ca fiind nefondată, din motiv că partea apărării n-a invocat motive necesare efectuării unei asemenea acțiuni procesuale pe teritoriul Federației Ruse și în ședința de apel n-a formulat cererea respectivă la încheierea cercetării judecătorești, pledând, de rând cu partea acuzării, pentru terminarea procedurii judecării apelurilor declarate împotriva sentinței atacate.

Cu privire la acțiunea civilă înaintată de Valihmetov Vsevolod, instanța de apel, a apreciat ca fiind legale și întemeiate dispozițiile sentinței în acest sens, motiv pentru care acestea au fost menținute.

Cu privire la soluționarea acțiunii civile înaintate de ÎT „Meșter” SRL către Karatun V., instanța de apel a apreciat ca fiind ilegale și neîntemeiate dispozițiile sentinței în privința acesteia, motiv pentru care a dispus casarea acesteia în această parte, cu pronunțarea soluției privind admiterea în principiu a acesteia, deoarece la materialele cauzei sunt anexate probe care justifică cererea părții civile, în special pretenția (f.d.28, vol.II) și recipisa (f.d.32, vol.II).

A mai indicat instanța de apel, că în cadrul procesului penal, n-a fost solicitată efectuarea expertizei financiar-contabile pentru constatarea, clarificarea și evaluarea circumstanțelor ce pot avea importanță probatorie, atât pentru cauza penală, cât și pentru soluționarea acțiunii civile.

6. Decizia instanței de apel, a fost atacată cu recursuri ordinare de către procuror, părțile vătămate Besedina N. și Valihmetov V., de inculpatul Karatun V. și de avocatul Zubreanu F. în numele inculpatului.

6.1. Procurorul prin recursul ordinar declarat de acuzatorul de stat, a solicitat casarea deciziei instanței de apel, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, într-un alt complet de judecată.

În motivarea recursului declarat, procurorul a indicat următoarele:

- instanța de apel examinând cauza, nu a ținut cont și nu a apreciat totalitatea probelor care demonstrează vinovăția inculpatului Karatun V., de

comiterea infracțiunii incriminate de către organul de urmărire penală, reîncadrând acțiunile acestuia din art. 191 alin. (5) în baza art. 196 alin. (4) Cod penal „cauzarea de daune materiale în proporții deosebit de mari prin abuz de încredere, dacă fapta nu constituie o însușire”.

6.2. Avocatul Zumbreanu F., în numele inculpatului, prin recursul ordinar declarat a solicitat casarea totală a sentinței și a deciziei instanței de apel, cu dispunerea achitării inculpatului Karatun V. de infracțiunile incriminate.

În motivarea recursului declarat, avocatul a indicat următoarele:

- dispozitivul deciziei instanței de apel este expus neclar.

În primul alineat al deciziei se menționează că instanța de judecată: „casează sentința Judecătorei Botanica mun. Chișinău din 10 ianuarie 2013 total iar în alin. 7 al deciziei se indică că: „Se mențin celelalte dispoziții ale sentinței atacate”;

- decizia instanței de apel conține contradicții la stabilirea laturii subiective a infracțiunii incriminate lui Karatun V. și nu cuprinde motivele pe care se întemeiază concluziile despre vinovăția inculpatului și admiterea acțiunilor civile;

- instanțele ierarhic inferioare eronat au stabilit că echipamentul tehnic și produsul - program certificate este unul și același bun, deoarece în opinia recurentului din probele administrate se confirmă faptul că de la SRL „Beșleaga-Lux”, de către SRL „Meșter” a fost procurat numai echipamentul tehnic, ceea ce constituie doar o componentă a produsului program certificat confecționat de SRL „Meșter” pentru ÎS „Calea Ferată a Moldovei”;

- instanțele ierarhic inferioare au dat o apreciere eronată probelor administrate în cauză, iar faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, nefiind demonstrată fapta aplicării semnăturii false a contabilului șef, de către Karatun V., iar pe parcursul urmăririi penale și examinării cauzei nu s-a administrat nicio probă ce ar confirma participarea lui Karatun V., la perfectarea, aplicarea ștampilei și falsificarea semnăturii contabilului-șef, Besedina L., pe ordinele de plată;

- instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în apel și a lăsat fără apreciere faptul că, prin procesul-verbal de ridicare din 11 martie 2009, au fost ridicate originalele și o copie a unui singur ordin de plată, iar prin procesul-verbal de examinare a obiectelor ridicate din aceeași zi și procesul verbal de recunoaștere ca corpuri delictive, au fost examinate deja originalele a două ordine de plată;

- acțiunile civile au fost soluționate de către instanța de apel, fără a se ține cont de prevederile legale relevante și materialele dosarului care nu conțin nicio probă ce ar confirma cauzarea de către Karatun V., a prejudiciului material în privința lui SRL „Meșter”, sau cet. Valihmetov V;

- condamnarea inculpatului este bazată pe presupuneri, fără analiza multilaterală și coerentă a tuturor probelor, a legăturii între ele și nu conține concluzia instanței în ceea ce privește acceptarea unor probe și, respectiv, motivele respingerii altora, prezentate în sprijinul apărării.

6.3. Inculpatul Karatun V. prin recursul ordinar declarat și recursul ordinar suplimentar a solicitat casarea integrală a deciziei instanței de apel, cu rejudecarea cauzei și adoptarea unei noi hotărâri, potrivit căreia să se mențină în vigoare, ca legală și întemeiată, sentința instanței de fond în partea dispunerii achitării sale în baza art. 361 Cod penal, iar în ce privește condamnarea sa în baza art. 196 și 335 Cod penal, de către instanța de apel, a solicitat casarea totală a acestor dispoziții, cu achitarea inculpatului și încetarea procesului în privința sa, pe aceste capete de învinuire, din motiv că în acțiunile sale lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii.

În motivarea recursului ordinar declarat și a recursului ordinar suplimentar, inculpatul a indicat următoarele motive:

- probele din dosar administrate în confirmarea vinovăției sale nu corespund realității;

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel;

- hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar;

- instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței;

- nu sunt întrunite elementele infracțiunii.

Recurentul a menționat că infracțiunea prevăzută de art. 196 alin. (4) Cod penal, în baza căruia a fost condamnat, este o infracțiune patrimonială, însă nici organul de urmărire penală, nici instanțele de judecată, nu au stabilit cuantumul prejudiciului cauzat prin infracțiunea comisă de inculpat, făcându-se trimitere la un șir de cifre, care urmau a fi stabilite de instanțe în baza probelor care confirmă prejudiciul cauzat părților vătămate. Iar în cazul în care suma mijloacelor bănești transferate din contul SRL „Meșter” în contul altor firme, echivalează cu costul mărfurilor procurate, atunci nu poate fi vorba de un prejudiciu material cauzat prin infracțiune.

- pe marginea capătului de învinuire în baza art. 361 Cod penal, la materialele dosarului sunt probe, care dovedesc incontestabil, că inculpatul

nu a comis falsificarea actelor și semnăturilor. În această parte instanța de fond a adoptat o decizie legală, care în opinia recurentului urmează a fi menținută și de instanța de recurs.

6.4. Părțile vătămate, Besedina N. și Valihmetov V., prin recursurile ordinare declarate au solicitat casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea sentinței.

În motivarea recursurilor înaintate, părțile vătămate au indicat următoarele:

- instanța de apel recalificând acțiunile inculpatului din art.191 alin.(5) Cod penal în art.196 alin.(4) Cod penal nu și-a motivat legal soluția adoptată și a relevat greșit temeiurile de drept care în viziunea recurenților au avut drept urmare aplicarea eronată a prevederilor legale și faptelor constatate fiind dată o încadrare greșită acțiunilor inculpatului.

7. Prin decizia Colegiului lărgit al Curții Supreme de Justiție din 17 decembrie 2013, au fost admise recursurile ordinare declarate de procuror, părțile vătămate Besedina N., Valihmetov V, de inculpatul Karatun V. și avocatul Zumbreanu F. în numele inculpatului, fiind dispusă casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 noiembrie 2013, cu dispunerea rejudecării cauzei de către Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

8.În motivarea deciziei adoptate,Colegiul lărgit al Curții Supreme de Justiție a menționat următoarele:

Instanța de apel, recalificând fapta imputată inculpatului Karatun V. din art. 191 alin. (5) Cod penal, în baza art.196 alin. (4) Cod penal, ca cauzare de daune materiale prin înșelăciune sau abuz de încredere, a constatat fapta și a descris-o exact, cuvânt în cuvânt cum a fost expusă aceasta în ordonanța de punere sub învinuire(f.d.48-50 Vol.III) și în rechizitoriu, unde acțiunile inculpatului au fost calificate ca delapidarea averii încredințate, cu excepția sintagmei: "Astfel, Karatun V.S., administrând la propria apreciere averea SRL „Meșter”, prin înșelăciune și abuz de încredere, ilegal a transferat în contul SRL „Beșleaga-Lux” suma de 449240 lei, irosind mijloacele bănești în proporții deosebit de mari, fără a le însuși”.

Prin urmare, în această ordine de idei, Colegiul lărgit a constatat că instanța de apel a rejudecat cauza după regula primei instanțe pronunțând decizia, fără a respecta prevederile art.394 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, potrivit căruia partea descriptivă a sentinței de condamnare (la caz, decizia), trebuia să cuprindă descrierea faptei criminale, considerată ca fiind

dovedită, indicându-se locul, timpul, modul săvârșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii.

Instanța de recurs a indicat că, instanța de apel nu a constatat fapta pentru care l-a condamnat pe Karatun V., deoarece infracțiunea de delapidare, raportată la infracțiunea de cauzare a daunei materiale prin înșelăciune sau abuz de încredere, deși au obiectul juridic comun, însă modalitatea faptică de săvârșire a acestor infracțiuni este diferită. În cazul în care instanța de apel a calificat fapta inculpatului în baza art.196 Cod penal, în partea descriptivă a faptei urma să se constate modalitatea înșelăciunii sau a abuzului de încredere manifestat de inculpat, ceea ce din textul deciziei instanței de apel nu se observă, eroare care indică la lipsa de motivare a soluției adoptate.

Colegiul lărgit a reținut că, dacă nu a fost constatată în modul prevăzut de lege, fapta infracțională, nu poate fi considerată ca întemeiată nici încadrarea juridică a acesteia.

Cu referire la declararea vinovăției inculpatului în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 335 alin. (3) lit. b) și art.361 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, Colegiul lărgit a conchis că și în această parte decizia este afectată de eroarea din punct de vedere al stabilirii faptelor comise de inculpat și aprecierea probatoriului, inclusiv a probelor prezentate de procuror, coraportate la argumentele părții apărării, care a susținut că aceste probe nu confirmă vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunilor imputate acestuia.

Colegiul lărgit analizând partea motivată a sentinței primei instanțe, a menționat că, potrivit acesteia Karatun V. a fost achitat de învinuirea adusă în baza art. 361 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, pentru că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

În acest context, prima instanță a cercetat obiectiv și s-a bazat pe probele prezentate de procuror.

Potrivit deciziei instanței de apel fiind pronunțată o altă soluție în privința lui Karatun V. în baza art.361 alin.(2) lit. b), d) Cod penal și conform părții motivate a deciziei, au fost reținute aceleași probe, cu același conținut, însă apreciindu-le ca probe ce confirmă vina inculpatului, fără a specifica care din aceste probe au fost greșit apreciate de prima instanță și în ce constă greșeala comisă.

De asemenea, Colegiul lărgit a constatat că, instanța de apel, recunoscându-l vinovat pe inculpat în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.361 alin.(2) lit. b), d) și art. 335 alin. (3) lit. b) Cod penal, s-a referit la contractele încheiate de către ÎT „Meșter” SRL și ÎS "Calea Ferată din Moldova" din 10.07.2007 referitor la livrarea produsului certificate « Экрпсс-3-Р» și

«Шлюз-Ф1», precum și, cel încheiat cu SRL «Ареал - Сервис» din or. Moscova, privind liberarea aceluiași produs, la pretenția acestei din urmă din 01.10.2007, privind achitarea sumei de 23760 dolari SUA, la recipisa din 16.11.2007, precum că Valihmetov V. a transmis directorului firmei din or.Moscova, Feodorov Ev. costul echipamentului tehnic specificat în contract în sumă de 23760 dolari SUA, concluzionând apoi că această sumă este dauna produsă prin acțiunile ilegale ale inculpatului.

Pe parcursul urmăririi penale, la faza de judecare a cauzei în prima instanță Karatun V. împreună cu avocatul său, au solicitat verificarea împrejurărilor privitor la echipamentul tehnic concret transmis de firma moscovită, precum și, la audierea în calitate de martor a cet. Fiodorov Ev., însă aceste demersuri au fost respinse.

Necesitatea verificării pertinentei și veridicității acestor probe a procurorului partea apărării a solicitat-o și la judecarea cauzei în instanța de apel, însă după cum rezultă din conținutul deciziei, instanța le-a respins la rîndul său, precum că, nu s-au invocat motive serioase de către partea apărării în vederea admiterii demersului respectiv. Această concluzie Colegiul lărgit a considerat-o nejustificată și a relevat că procurorul nu și-a îndeplinit obligațiile procesuale, deoarece nu s-a efectuat comisie rogatorie pentru a verifica argumentele lui Karatun V. privind importante împrejurări ale cauzei, care reies din cuprinsul textului contractului încheiat de către ÎT „Меџтер” SRL și ÎS „Calea Ferată a Moldovei” cu anexa nr.1 și contractul cu SRL «Ареал - Сервис» cu anexele nr.1 și nr.2, în ambele aceste documente tranzacția se referă numai la două denumiri - produsul program certificat «Экспресс-3-Р» și «Шлюз-Ф1», costul în ruble rusești și condițiile de livrare a acestora.

Potrivit conținutului pretenției și recipisei în aceste documente se invocă suma de 23760 dolari SUA și se referă la alte denumiri de utilaj tehnic, dar corespunzător cu denumirile utilajului descris în factura nr. SX 585501 din 31.07.2007.

Întru susținerea vinovăției inculpatului, procurorul s-a referit la declarațiile părților vătămate Besedina N. și Valihmetov V., precum că aceștia au lichidat datoria de 23760 dolari din banii proprii, pe cînd conform contractului cu ÎS „Calea Ferată a Moldovei”, suma contractului era de 165314 dolari SUA, sumă care conform materialelor dosarului a fost achitată ÎT „Меџтер” SRL, după executarea lucrărilor.

În astfel de circumstanțe, Colegiul lărgit a accentuat următoarele: care era necesitatea ca părțile vătămate să achite datorii care rezultă nu din relații personale, ci din relații contractuale dintre persoane juridice. S-a reflectat

această presupusă datorie a persoanei juridice - ÎT „Meșter” SRL în datele contabile a acesteia, în modul prevăzut de legislație, și dacă nu - din care motive.

În partea motivată a deciziei instanței de recurs ordinar se mai indică asupra faptului că în argumentarea concluziei de vinovăție a lui Karatun V. instanța de apel s-a referit la discuțiile dintre Karatun V. și directorul SRL «Ареал - Сервис», Fedotov Ev., efectuate prin poșta electronică, însă care informație din aceste discuții confirmă vina inculpatului nu este descris în decizie.

Prin urmare Colegiul lărgit a statuat că toate aceste neclarități au existat la faza urmăririi penale, astfel că, în speța dată nu s-a respectat dreptul învinuitului la efectuarea unei urmăriri penale complete și obiective.

Nu s-au elucidat aceste împrejurări, nici la judecarea cauzei în ambele instanțe de judecată. Or, conform apelurilor apărătorului și inculpatului s-a solicitat verificarea acestor împrejurări, iar despre necesitatea inițierii unei comisii rogatorii apărătorul inculpatului a făcut referință în discursul său în ședința instanței de apel (f.d.66 Vol.V).

În acest context Colegiul lărgit a opinat că, instanța de apel urma să pună în discuția părților chestiunea cu privire la inițierea unei comisii rogatorii privind verificarea împrejurărilor legate de volumul și costul lucrărilor efectuate de către SRL «Ареал - Сервис» în baza contractului nr. 1B/2307-07 din 23.07.2007. Această omisiune a instanței de apel se apreciază ca neoferirea răspunsurilor la motivele apelului, eroare care se încadrează în prevederile pct.6) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală.

Astfel, Colegiul lărgit a stabilit că erorile de drept material și procedural expuse mai sus, nu pot fi corectate de instanța de recurs, prin urmare decizia atacată a fost casată cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, care, rejudecând cauza urma să țină cont de erorile depistate și menționate de instanța de recurs, să verifice suplimentar toate motivele expuse în apelurile declarate de părți, ca ulterior în conformitate cu prevederile art.414-417 Cod de procedură penală, să se pronunțe printr-o decizie legală.

9. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 februarie 2015, au fost respinse ca nefondate apelurile inculpatului Karatun Vladimir și a avocatului Zumbreanu Tudor în numele inculpatului, declarate împotriva sentinței instanței de fond, fiind admis parțial apelul procurorului, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul Karatun Vladimir a fost achitat de învinuirea

adusă în baza pe art. 191 alin. (5) Cod penal din motivul că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Inculpatul Karatun Vladimir a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. b) d) Cod penal iar în baza art. 60 Cod penal, procesul penal a fost încetat în legătură cu survenirea prescripției tragerii la răspundere penală a acestei infracțiuni.

Inculpatul Karatun Vladimir a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 335 alin. (1)¹ Cod penal, la 5 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de gestionare a întreprinderilor și organizațiilor comerciale și obștești și activitate de a efectua gestionare a mijloacelor bănești, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul de executare a pedepsei, fiind calculat din data de 23.02.2015, incluzând în acest termen perioada arestării preventive a inculpatului de la 10.01.2013 până la 23.02.2015.

Celelalte dispoziții ale sentinței atacate au fost menținute.

10. Pentru a se pronunța astfel, în fapt, instanța de apel a constatat că Karatun Vladimir, activând în funcția de director al ÎT „Meșter” SRL, în care a fost numit prin Hotărârea Adunării Generale a Societății, nr. 30 din 23 octombrie 2006 și în virtutea acestui fapt fiind persoană care gestionează o întreprindere comercială, a folosit situația de serviciu în interese personale, a confecționat, deținut și folosit documente oficiale false în următoarele circumstanțe:

La 10 iulie 2007, Karatun Vladimir, exercitând funcția de director al ÎT „Meșter” SRL, a încheiat cu ÎS „Calea Ferată din Moldova” contractul nr. Д2007/118500109 privind livrarea produsului program certificat «Экспресс-3-Р» și «Шлюз-Ф1».

Ulterior, la 23 iulie 2007, deținând aceeași funcție de director al ÎT „Meșter” SRL, Karatun Vladimir a negociat și a semnat contractul nr. 1 B/2307 - 07 cu directorul SRL „Ареал - Сервис” privind livrarea echipamentului necesar întru realizarea contractului încheiat cu ÎS „Calea Ferată din Moldova”, și anume a produsului program certificat «Экспресс-3-Р» și «Шлюз-Ф1», al cărui producător și deținător al licenței exclusive este SRL „Ареал - Сервис”, cu adresa juridică Federația Rusă, or. Moskova, prospectul Lenin, 74.

La 31 iulie 2007, urmărind scopul delapidării ulterioare a mijloacelor bănești ale ÎT „Meșter” SRL, Karatun Vladimir împreună cu persoane neidentificate de către organul de urmărire penală, a introdus în factura fiscală nr. SX 058501 din 31 iulie 2007 date denaturate privind livrarea de

către SC „Beșleaga - Lux” SRL în adresa ÎT „Meșter” SRL a echipamentului produs program certificat «Экспресс-3-Р» și «Шлюз-Ф1» în valoare de 449240 lei, confirmând primirea bunurilor prin aplicarea în factura fiscală a semnăturii sale și a ștampilei ÎT „Meșter” SRL.

Tot el, Karatun Vladimir, realizând intenția de delapidare ulterioară a mijloacelor bănești a ÎT „Meșter” SRL, în scopul confecționării, deținerii și folosirii documentelor oficiale false, împreună și prin înțelegere prealabilă cu persoane neidentificate de către organul de urmărire penală, a perfectat, a semnat și a aplicat ștampila ÎT „Meșter” SRL pe ordinul de plată nr. 248 din 17 august 2007 privind plata mijloacelor bănești în sumă de 200000 lei pentru echipamentul tehnic conform facturii fiscale nr. SX 058501 din 31 iulie 2007 în contul SC „Beșleaga - Lux” SRL, concomitent fiind falsificată prin imitare liberă semnătura contabilei ÎT „Meșter” SRL, Besedina Nelea.

În continuare, la 21 august 2007, Karatun Vladimir, în același scop, împreună și prin înțelegere prealabilă cu persoane neidentificate de către organul de urmărire penală, ilegal a perfectat, a semnat și a aplicat ștampila ÎT „Meșter” SRL pe ordinul de plată nr. 252 privind plata mijloacelor bănești în sumă de 249240 lei pentru echipamentul tehnic conform facturii fiscale nr. SX 058501 din 31 iulie 2007 în contul SC „Beșleaga- Lux” SRL, concomitent fiind falsificată prin imitare liberă semnătura contabilei ÎT „Meșter” SRL, Besedina Nelea.

Tot el, Karatun Vladimir, deținând funcția de director al ÎT „Meșter” SRL, fiind o persoană care gestionează o organizație comercială, folosind intenționat situația de serviciu, contrar intereselor întreprinderii gestionate, în interese personale, urmărind scopul oficializării și confirmării tranzacției inexistente cu SRL „Beșleagă - Lux”, cunoscând cu certitudine că produsul program certificat «Экспресс-3-Р» și «Шлюз-Ф1» la 08 august 2007 a fost livrat în adresa ÎT „Meșter” SRL de SRL „Areal - Servis” și în perioada 14-17 august 2007 a fost instalat la ÎS „Calea Ferată a Moldovei” în cadrul realizării contractelor nr.Д2007/118500109 din 10 iulie 2007 și nr. 1B/2307 - 07 din 23 iulie 2007, la fel urmărind scopul voalării și realizării ulterioare prin, sustragere a bunurilor proprietarului, a prezentat pentru a fi luată la evidență și folosită în scopuri fiscale în contabilitatea ÎT „Meșter” SRL factura fiscală cu nr. SX 058501 cu un conținut eronat, confirmând livrarea produsului program certificat «Экспресс-3-Р» și «Шлюз-Ф1» în valoare de 7240 lei de către SRL „Beșleaga - Lux”.

În urma acestui fapt a fost artificial formată datoria ÎT „Meșter” SRL față de SRL „Beșleaga- Lux” în sumă de 449240 lei, iar ulterior după transferarea

mijloacelor bănești în baza acestei facturi și calcularea obligațiilor fiscale, la bugetul de stat nu a fost achitată taxa pe valoarea adăugată în sumă de 74873,33 lei, fapt soldat cu urmări grave, fiind cauzate daune în proporții mari intereselor publice și daune în proporții deosebit de mari drepturilor și intereselor persoanelor juridice.

Necătînd la faptul că inculpatul Karatun Vladimir nu și-a recunoscut vinovăția, instanța de apel a conchis că vina acestuia este dovedită prin următoarele probe, verificate și cercetate suplimentar în ședința instanței de apel: declarațiile părții vătămate și părții civile Valihmetov Vsevolod și Besedina Nelea; declarațiile martorului Iasiko Irina (f.d. 177-178, Vol.II, f.d.114 Vol.IV); declarațiile martorului Iasico Vladimir (f.d. 169, Vol.II, f.d. 102); declarațiile martorului Gamurari Ștefan (f.d.207, Vol.II, f.d.100, Vol. IV); declarațiile martorului Sulimov Serghei (f.d.123, Vol.II, f.d.107, Vol.IV); declarațiile martorului Chircu Vasile (f.d.210, Vol.II, f.d.98, Vol.IV); declarațiile martorului Lesin Vladimir (f.d.136, Vol.II, f.d.111); declarațiile martorului Lîsîi Nicolae (f.d.199, Vol.II, f.d.123, Vol.IV); declarațiile martorului Nastasenco Valeriu (f.d.138, Vol. IV); decizia Camerei înregistrării de Stat din 31 octombrie 2006 (f.d.II, Vol. II); contractul nr. Д2007/118500109 din 10 iulie 2007 privind livrarea produsului certificat «Экспресс-3-Р» și «Шлюз-Ф1» și Anexei nr. 1 la acest Contract, din care rezultă că ÎT „Meșter” SRL urma să instaleze la ÎS „Calea Ferată din Moldova” produsul nominalizat împreună cu echipamentul tehnic necesar funcționării acestuia (f.d.49-51, 74-75, Vol. I), (f.d.52, 76, Vol. I); Contractul de livrare, nr. 1B/2307-07 (f.d.21-26, Vol. II), care în conformitate cu Adeverințele de înregistrare a dreptului de autor, nr. 2003612307 și nr.2003612308 din 09 octombrie 2003 a înregistrat dreptul de autor asupra primului (f.d.30, 31, Vol. II); factura fiscală seria XX 2697911 din 17 august 2007 (f.d.53, 77, Vol. I); facturii fiscale seria XX 2697964 din 05 octombrie 2007 (f.d.80, Vol. I); Actele de transmitere-primire privind livrarea produsului certificat «Экспресс-3» și «Шлюз-Ф1», nr. 1 din 17 august 2007 (f.d.54, 78, Vol. I), nr. 1/1 din 14 august 2007 (f.d.55, Vol. I), nr. 1/2 din 15 august 2007 (f.d.56, Vol. I), nr. 1/3 din 16 august 2007 (f.d.57, Vol. I), nr. 2 din 05 octombrie 2007 (f.d.81, Vol. I), din care rezultă că ÎT „Meșter” SRL și-a îndeplinit obligațiile contractuale față de ÎS „Calea Ferată din Moldova” conform Contractului sus indicat; ordine de plată, în perioada 23 iulie 2007 - 07 noiembrie 2007 emise de ÎS „Calea Ferată din Moldova” (f.d. 58-67, 82-98, Vol. I); factura fiscală nr. SX 058501 din 31 iulie 2007, (f.d.-42, 109, 197, Vol. I).d-27, Vol. II); ordinul de plată nr. 248 din 17 august 2007, din care rezultă că de către ÎT „Meșter” SRL, în baza facturii fiscale nominalizate, a fost

transferată SC „Beșleaga- Lux” SRL suma de 200000 lei (f.d.48, 69, Vol. I, f.d.52, Vol. II); ordinul de plată nr. 252 din 21 august 2007, din care rezultă că de către ÎT „Meșter” SRL, în baza facturii fiscale nominalizate, a fost transferată SC „Beșleaga- Lux” SRL suma de 249240 lei (f.d.47, 70, Vol. I, f.d.51, Vol. II); actul nr. 283/29.04.2008 de estimare a obligației fiscale la SC „Beșleaga- Lux” SRL pentru perioada de activitate de la 01.01.2007 până la 03.03.2008, din care rezultă că această întreprindere a fost declarată fantomă și delincventă (f.d.-227-228, Vol. II); pretenția din 01 octombrie 2007, în care este scris că SRL «Ареал-Сервис», i-a înaintat ÎT „Meșter” SRL o pretenție pentru suma de 23760 dolari SUA în legătură cu transmiterea la 07 august 2007 a echipamentului tehnic specificat, cu somația de a achita această sumă până la 21 noiembrie 2007 (f.d. 106, 198, Vol. I, f.d.28, Vol. II); recipisa din 16 noiembrie 2007, în care este scris, că Vsevolod Valihmetov i-a transmis Directorului general al SRL «Ареал-Сервис», Evghenii Fedotov suma de 23760 dolari SUA (f.d.32, Vol. II); procesul-verbal de examinare a obiectului din 16 februarie 2009 (f.d.33, Vol. II), și anume a Contractul de livrare nr. 1B/2307-07 din 23 iulie 2007, încheiat între ÎT „Meșter” SRL și SRL «Ареал-Сервис», pe 6 file (f.d.21-26, Vol. II); factura fiscală nr. SX 058501 din 31 iulie 2007 pe o filă (f.d.-27 Vol. II); descifrarea corespondenței prin poșta electronică între Directorul general al SRL «Ареал-Сервис», Evghenii Fedotov și Directorul ÎT „Meșter” SRL, Karatun Vladimir pe o filă (f.d.29, Vol. II); copiile autentificate a Adeverințelor de înregistrare a dreptului de autor după SRL «Ареал-Сервис», asupra produsului certificat «Экспресс-3-Р» și «Шлюз-Ф 1» nr. 2003612307 și nr. 2003612308 din 09 octombrie 2003 pe două file (f.d.30-31, Vol. II); recipisa Directorului general al SRL «Ареал-Сервис», Fedotov Evghenii pe suma de 23760 dolari SUA, eliberată pe numele lui Valihmetov Vsevolod la 16 noiembrie 2007 pe o filă (f.d.32, Vol. II); ordonanța de recunoaștere și atașare a corpurilor delictive la dosarul penal din 16 februarie 2009, documentele nominalizate mai sus au fost anexate la materialele cauzei în calitate de corpuri delictive (f.d.34, Vol. II); procesul-verbal de ridicare din 11 martie 2009 (f.d.39, Vol. II), de la BC „Moldindconbank” SA a fost ridicat extrasul din contul nr. 222472500413 a ÎT „Meșter” SRL, conform căruia de către ultima, conform facturii fiscale nr. SX 058501 din 31 iulie 2007, la 17 august 2007 și 21 august 2007 au fost transferate la contul SC „Beșleaga - Lux” SRL, nr. 222400011313226 sumele de 200000 lei și, respectiv, 249240 lei (f.d.43-48, Vol. II); interpelarea Directorului CCCEC, nr.02/35-2944 din 15 noiembrie 2007, expediate în adresa Directorului filialei Centru a BC „Moldindconbank” SA, au fost solicitate originalele

ordinelor de plată nr. 248 din 17 august 2007 și nr. 252 din 21 august 2007 privind transferurile efectuate de la contul bancar cu 222472500413 de către ÎT „Meșter” SRL (f.d.49, Vol. II); originalele ordinelor de plată nr. 248 din 17 august 2007 și nr. 252 din 21 august 2007, se confirmă transferurile efectuate de la contul bancar nr.222472500413 de către ÎT „Meșter” SRL la contul SC „Beșleaga- Lux” SRL, nr.222400011313226 a sumelor de 200000 lei și, respectiv, 249240 lei, (f.d.51, 52, Vol. II); procesul-verbal de examinare a obiectului din 11 martie 2009 (f.d.53, Vol. II); ordonanța de recunoaștere și atașare a corpurilor delictive la dosarul penal din 11 martie 2009, (f.d.54, Vol. II); procesul-verbal de cercetare la fața locului din 13 mai 2009, (f.d.125- 133, Vol. II); procesul-verbal de ridicare din 13 mai 2009 (f.d.134, Vol. I); procesul-verbal de examinare a obiectului din 13 mai 2009 (f.d.137, Vol. II); ordonanța de recunoaștere și atașare a corpurilor delictive la dosarul penal din 13 mai 2009 (f.d.138, Vol. II); corespondența prin poșta electronică între Directorul general al SRL «Ареал-Сервис» dintre Evghenii Fedotov și Directorul ÎT „Meșter” SRL, Karatun Vladimir, unde ultimul îi indică primului ce documente de însoțire să expedieze pentru produsul program certificat «Экспресс-3-Р» și «Шлюз-Ф1» și echipamentul tehnic livrat, la ce dată (07 august 2007), cu ce tren (nr. 47 „Chișinău - Moskova”), la ce oră, în care vagon (nr. 11), cărei persoane (șefului de tren Chircu Vasile), ce să indice pe cutii (pentru Karatun), asigurându-l că restul chestiunilor el le va soluționa la Chișinău; copia graficului de serviciu a șefului de tren Chircu Vasile xxxxxx în perioada lunii august 2007 pe ruta „Chișinău - Moskova”, din care rezultă că la data indicată mai sus de către inculpatul Karatun Vladimir xxxxxxxx, primul s-a aflat în serviciu (f.d.-215, Vol. II); factura fiscală nr. SX 058501 din 31 iulie 2007, în care este scris că de către SC „Beșleaga - Lux” SRL au fost livrate ÎT „Meșter” SRL echipament tehnic pentru punerea în aplicare a produsului program certificat «Экспресс-3-Р» și «Шлюз-Ф 1» (f.d.42, 109, 197, Vol. ff.d.27, Vol. II); ordinul de plată nr. 248 din 17 august 2007, unde se indică că de către ÎT „Meșter” SRL, în baza facturii fiscale nominalizate, a fost transferată SC „Beșleagă - Lux” SRL suma de 200000 lei (f.d.48, 69, vol.I, f.d.52, vol. II); ordinul de plată nr. 252 din 21 august 2007, de către ÎT „Meșter” SRL, în baza facturii fiscale nominalizate, a fost transferată SC „Beșleaga- Lux” SRL suma de 249240 lei (f.d.47, 70, Vol. I, f.d.51, vol. II); raportul de constatare tehnico-științifică nr. 189 din 22 noiembrie 2007 (f.d. 104, Vol. I); raportul de expertiză nr. 10 din 20 martie 2008 (f.d. 126-127, Vol.I); raportul de expertiză nr. 43 din 08 iulie 2008 (f.d. 128-130, Vol. I); raportul de expertiză nr. 2341 din 28 august 2008 (f.d.135-139, Vol.I); raportul de expertiză nr. 755-758 din 20

martie 2009 (f.d.5-17, Vol.I); raportul de expertiză nr.97 din 06 iulie 2009(f.d-202-203, Vol. II).

Examinînd probele expuse supra, instanța de apel a conchis că acestea dovedesc vinovăția inculpatului Karatun Vladimir în comiterea infracțiunii prevăzută de art. 361 alin.2 lit. b) d) Cod penal „adică a confecționat documente oficiale false, care acordă drepturi și eliberează de obligații, săvîrșită de două persoane, soldate cu daune în proporții mari drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanei juridice”, însă avînd în vedere că de la comiterea infracțiunii nominalizate de către inculpatul Karatun Vladimir au trecut mai mult de 5 ani, instanța de apel a concluzionat că apelul procurorului urmează a fi admis prin prisma prevederilor art. 332 alin.1 Cod de procedură penală, casată sentința și adoptată o nouă hotărîre prin care procesul penal în privința lui Karatun Vladimir intentat în baza art.361 alin. 2 lit. b) d) Cod penal, urmează să fie încetat, în legătură cu expirarea termenului de prescripție prevăzut la art. 60 Cod penal, Karatun Vladimir fiind liberat de răspundere penală pe acest capăt de acuzare.

La fel instanța de apel a concluzionat că probele expuse supra, confirmă vinovăția lui Karatun Vladimir și în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 335 alin.(1)¹ Cod penal, adică „fiind persoană care gestionează o organizație comercială a săvîrșit abuz de serviciu, folosind intenționat situația de serviciu în interese personale, fapt soldat cu urmări grave”.

Cu referire la învinuirea adusă inculpatului Karatun Vladimir în baza art. 191 alin.(5) Cod penal, instanța de apel a conchis că vinovăția inculpatului pe acest capăt de învinuire nu și-a găsit confirmare, reieșind din faptul că delapidarea se consideră consumată din momentul obținerii de infractor a posibilității reale de a se folosi de bunuri.

În cazul dat, nu a fost stabilit dacă Karatun V. a intrat în posesia sumei de 449 240 lei, pe care prin fals, uz de fals și abuz de serviciu i-a transferat în contul SRL „Beșleaga-Lux” - firmă fantomă, după cum a fost demonstrat prin probele expuse supra.

Reieșind din circumstanțele descrise instanța de apel a conchis că Karatun V. urmează a fi achitat de învinuirea adusă în baza art. 191 alin. (5)Cod penal, din motivul că fapta lui nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii date.

La aplicarea pedepsei în privința lui Karatun V. în baza art. 335 alin. (1)¹ și art. 361 alin.(2) lit. b) d) Cod penal, instanța de apel a ținut cont de faptul că inculpatul este fără antecedente penale, însă nu și-a recunoscut vinovăția, nu a restituit paguba, adică nu a conștientizat acțiunile sale ilegale, considerente

din care reeducarea lui e posibilă doar în locurile privative de libertate și cu aplicarea pedepsei complementare - privarea de dreptul de a ocupa funcții de gestionare a întreprinderilor și organizațiilor comerciale și obștești și activitatea de a efectua gestionare a mijloacelor bănești.

Cu referire la acțiunile civile înaintate în cauza dată de către Vsevolod Valihmetov și ÎT „Meșter ” SRL în persoana Nelei Besedina, instanța de apel a considerat că dispozițiile sentinței în această parte sunt întemeiate și urmează să fie menținute fără modificări.

11. Nefiind de acord cu decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 februarie 2015, împotriva acesteia au declarat recurs ordinar: procurorul, avocatul Bogatu Dragoș în numele inculpatului și inculpatul Karatun Vladimir.

11.1. Procurorul prin recursul declarat, invocând temei de drept prevederile art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, a solicitat casarea parțială a deciziei instanței de apel în partea ce ține de achitarea inculpatului Karatun V. în comiterea infracțiunii prevăzute de art.191 alin.(5) Cod penal, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului declarat, procurorul a indicat că:

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor expuse de procuror în apelul declarat, hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, iar motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii.

A indicat procurorul că,deși în decizia instanței este indicat că : „în cazul dat nu a fost stabilit dacă Karatun Vladimir xxxxxxxx a intrat în posesia celor 449240 lei, pe care prin fals, uz de fals și abuz de serviciu i-a transferat în contul SRL „Beșleaga Lux” – firmă fantomă” însă contrar celor expuse, acuzatorul de stat consideră că probele din dosar dovedesc că scopul însușirii sumelor bănești de către inculpat indicate în actul de învinuire reiese din faptul că inculpatul cunoștea cu certitudine că produsele procurate de la SRL «Ареал-Сервис» au fost livrate anume de către această întreprindere, cunoștea despre imposibilitatea prestării sau livrării acestor obiecte de către alte persoane sau întreprinderi fiind conștient de lipsa cărorva temeiuri juridice ce ar întemeia dreptul SRL „ Beșleaga – Lux” de a pretinde la careva sume bănești de la SRL „Meșter” în contul livrării cărorva bunuri sau utilaje.

A mai indicat că deși instanța de apel a constatat ca dovedit faptul falsificării de către Karatun Vladimir a ordinului de plată nr.248 din 17.08.2007 privind plata mijloacelor bănești în sumă de 200000 lei și a ordinului de plată nr.252 privind plata mijloacelor bănești în sumă de 249240 lei pentru echipamentul tehnic conform facturii fiscale nr.SX 058501 din

31.07.2007 în contul SRL „Beșleaga -Lux” precum și falsificarea facturii fiscale nr.SX 058501 din 31.07.2007, însă fără a constata scopul și motivele falsificării acestor acte.

Reieșind din cele menționate, procurorul indică că instanța de apel nu a intrat în esența cauzei și nu a analizat și apreciat în ansamblu cumulul acțiunilor inculpatului și nu a constatat scopul și motivul comiterii fiecărei fapte infracționale de către ultimul, dispunând achitarea acestuia în baza art.191 alin.(5) Cod penal.

11.2. Avocatul Bogatu D., prin recursul declarat, invocând temei de drept prevederile art.427 alin.(1) pct.6) și 8) Cod de procedură penală, a solicitat casarea sentinței instanței de fond și a deciziei instanței de apel cu pronunțarea unei hotărâri de achitare în privința inculpatului Karatun V., pe toate capetele de acuzare.

În motivarea recursului declarat, avocatul a indicat că:

- hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, dispozitivul hotărârii este expus neclar;

- nu sunt întrunite elementele infracțiunii prevăzute de art.335 Cod penal;

- instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în apel, nu a dat apreciere probelor potrivit prevederilor art.101 Cod de procedură penală;

- inculpatul a fost pus sub învinuire în baza art.335 alin.(3) lit.b) Cod penal însă instanța de apel l-a condamnat în baza art.335 alin.(1)¹ Cod penal fără a motiva soluția în acest sens, totodată deși norma menționată prevede pedeapsă complementară instanța nu a stabilit termenul acesteia;

11.3. Inculpatul Karatun V. în motivarea recursului declarat, fără a invoca temei de drept a solicitat casarea sentinței și a deciziei instanței de apel pronunțate în privința sa cu adoptarea unei hotărâri de achitare, din următoarele motive:

- examinând cauza penală și pronunțând decizia, instanța de apel nu s-a conformat indicațiilor din decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 17 decembrie 2013;

Consideră recurentul că la materialele cauzei penale nu se conțin careva probe ce ar dovedi vinovăția acestuia în comiterea infracțiunilor incriminate.

Indică că, instanțele ierarhic inferioare au respins demersurile părții apărării privind necesitatea verificării circumstanțelor care vizează transmiterea tehnicii de către SRL „Areal Servis” către ÎT „Meșter”.

12. Judecând recursurile declarate, în raport cu actele cauzei, Colegiul lărgit concluzionează că acestea urmează a fi admise, cu casarea totală a deciziei contestate și dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, reieșind din următoarele considerente.

Potrivit conținutului recursului declarat, procurorul invocă temei de drept prevederile art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală.

Avocatul Bogatu D. invocă drept temei prevederile pct.6) și 8) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, inculpatul Karatun V., deși nu invocă expres erori de drept, însă din conținutul recursului rezultă că se referă la aceleași temeiuri de drept invocate de avocat.

Astfel, potrivit prevederilor art. 427 alin.(1) pct.6) și 8) Cod de procedură penală, invocate de recurenți drept temei de recurs, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când:*instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, nu au fost întrunite elementele infracțiunii*, temeiuri care și-au găsit reflectare în decizia atacată, reieșind din următoarele.

Potrivit prevederilor art. 436 alin. (1) Cod de procedură penală, procedura de rejudecare a cauzei, după casarea hotărârii în recurs, se desfășoară conform regulilor generale pentru examinarea ei.

Conform alin.(2) al aceluiași articol, pentru instanța de rejudecare, indicațiile instanței de recurs sunt obligatorii în măsura în care situația de fapt rămâne cea care a existat la soluționarea recursului.

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să îl admită, să dispună rejudecarea de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

De asemenea, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Conform art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de instanța de fond. Instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Instanța de apel, este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Decizia instanței de apel, conform art. 417 Cod de procedură penală, trebuie să cuprindă fapta constatată de prima instanță și conținutul dispozitivului sentinței, fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date. Potrivit cerințelor aceluiași articol, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

În acest sens sunt relevante și prevederile punctului 22.2. din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 22 din 12 decembrie 2005 „Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel”, cu modificările ulterioare, care stipulează că: „... în decizie se expune concluzia generală a instanței pe marginea apelului și temeiurile de fapt și de drept, motivele adoptării soluției respective. Instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor indicate în apel. Nerespectarea acestor cerințe echivalează cu nerezolvarea fondului apelului”.

La chestiunile de drept se referă cele ce țin de următoarele: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual penal sau administrativ au fost corect aplicate și hotărârea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.

Reieșind din criticile recursurilor, invocate prin prisma art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și anume care relevă faptul că: *”instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel; hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția”*, Colegiul menționează că, instanța de apel, în decizia pronunțată la 23 februarie 2015, nu a respectat prevederile procesuale menționate mai sus și nu a îndeplinit indicațiile formulate în decizia Colegiului lărgit al Curții Supreme de Justiție din 17 decembrie 2013, care, potrivit alin. (2) al art. 436 Cod de procedură penală *„sunt obligatorii în măsura în care situația de fapt rămîne cea care a existat la soluționarea recursului”*.

În acest context, instanța de apel, pronunțînd decizia de achitare a inculpatului de sub învinuirea adusă în baza art.191 alin.(5) Cod penal, nu a ținut cont în deplină măsură de prevederile art.101 Cod de procedură penală, nu a cercetat probele prezentate de procuror sub toate aspectele, verificându-

le și apreciindu-le prin prisma pertinentei, concludenții, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor și, prin urmare, ajungând la concluzia privind achitarea inculpatului de sub învinuirea, adusă în baza art.191 alin.(5) Cod penal nu și-a motivat soluția, totodată indicând în partea constatatoare a deciziei, că inculpatul a întreprins acțiuni în scopul delapidării bunurilor SRL „Meșter”.

Ținând cont de prevederile art. 394 alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul constată că instanța de apel nu a făcut o analiză amplă a probelor acumulate pe cauză, nu a argumentat detaliat respingerea probelor, ce au fost administrate în suportul învinuirii aduse inculpatului, precum și nu a dat răspuns la argumentele invocate de apărare cu privire la respingerea probelor învinuirii. Astfel, toate probele prezentate de partea acuzării nu au fost supuse aprecierii, iar concluziile făcute de instanța de apel se rezumă doar la faptul că: *”nu a fost stabilit dacă V. Karatun a intrat în posesia celor 449 240 lei, pe care prin fals, uz de fals și abuz de serviciu i-a transferat în contul SRL ”Beșleaga – Lux” – firmă fantomă, după cum a fost demonstrat prin probele expuse supra”*.

Totodată, Colegiul lărgit constată că, instanța de apel reîncadrând acțiunile incriminate inculpatului de la art. 335 alin. (3) lit. b) au fost recalificate la art.335 alin.1¹ Cod penal, nu a motivat în decizia pronunțată, care probe în acest sens au fost greșit apreciate de prima instanță și în ce constă greșeala comisă.

În continuare, Colegiul lărgit menționează că, potrivit deciziei Curții Supreme de Justiție din 17 decembrie 2013, fiind casată decizia instanței de apel din 14.05.2013 s-a menționat că: *”instanța de apel, recunoscându-l vinovat pe inculpat în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.361 alin.(2) lit. b), d) și art. 335 alin. (3) lit. b) Cod penal, s-a referit la contractele încheiate de către ÎT „Meșter” SRL și ÎS ”Calea Ferată din Moldova” din 10.07.2007 referitor la livrarea produsului certificat « Экспец-3-Р» și «Шлюз-Ф1», precum și, cel încheiat cu SRL «Ареал - Сервус» din or. Moscova, privind liberarea aceluiași produs, la pretenția acestei din urmă din 01.10.2007, privind achitarea sumei de 23760 dolari SUA, la recipisa din 16.11.2007, precum că Valihmetov V. a transmis directorului firmei din or.Moscova, Feodorov Ev. costul echipamentului tehnic specificat în contract în sumă de 23760 dolari SUA, concluzionând apoi că această sumă este dauna produsă prin acțiunile ilegale ale inculpatului.”*

Astfel, deși prin decizia instanței de apel din 23.02.2015, inculpatul a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art.361 alin.(2) lit.b), d) Cod penal, iar acțiunile incriminate în baza art. 335 alin. (3) lit. b) au fost recalificate la art.335 alin.1¹ Cod penal, Colegiul conchide că, situația de

fapt nu s-a schimbat, considerente din care se impune concluzia că, instanța de apel nu a îndeplinit indicațiile deciziei Curții Supreme de Justiție din 17 decembrie 2013.

Mai mult, partea apărării, la faza de judecare a cauzei în prima instanță, a solicitat verificarea împrejurărilor privitor la faptul procurării echipamentului tehnic concret, care potrivit învinuirii a fost procurat și transmis de către SRL "Ареал - Сервис", precum și, audierea în calitate de martor a administratorului firmei indicate, cet. Fiodorov Ev., însă aceste demersuri au fost respinse.

Necesitatea verificării pertinentei și veridicității acestor probe ale învinuirii, partea apărării a solicitat-o și la judecarea cauzei în instanța de apel (proces-verbal al ședinței de judecată din 08.05.2014, f.d.97, Vol.IV), însă după cum rezultă din conținutul procesului verbal al ședințelor de judecată și potrivit deciziei, instanța de apel a lăsat fără soluționare aceste demersuri și nici nu le-a dat careva apreciere.

Aceste circumstanțe urmau a fi elucidate, dat fiind faptul că partea acuzării nu a efectuat comisie rogatorie pentru a verifica argumentele apărării, potrivit căror contractul încheiat de către ÎT „Меşтер” SRL și ÎS „Calea Ferată a Moldovei” cu anexa nr.1 și contractul cu SRL «Ареал - Сервис» cu anexele nr.1 și nr.2, în ambele aceste documente, tranzacția se referă numai la două denumiri - produsul program certificat «Экспресс-3-Р» și «Шлюз-Ф1», costul în ruble rusești și condițiile de livrare a acestora.

Potrivit conținutului pretenției și recipisei în aceste documente se invocă suma de 23760 dolari SUA și se referă la alte denumiri de utilaj tehnic, dar corespunzător cu denumirile utilajului descris în factura nr. SX 585501 din 31.07.2007.

Mai mult, instanța de apel nu a dat apreciere circumstanțelor potrivit cărora partea acuzării făcând referire la declarațiile părților vătămate Besedina N. și Valihmetov V., precum că aceștia au lichidat datoria de 23760 dolari din banii proprii, pe când conform contractului cu ÎS „Calea Ferată a Moldovei”, suma contractului era de 165314 dolari SUA, sumă care conform materialelor dosarului a fost achitată ÎT „Меşтер” SRL, după executarea lucrărilor.

În astfel de circumstanțe, Colegiul lărgit statuează că instanța de apel n-a ținut cont nici de indicațiile din decizia Curții Supreme de Justiție pronunțată anterior pe marginea cauzei, potrivit căror instanța de apel la rejudecarea cauzei urma să stabilească: *care era necesitatea ca părțile vătămate să achite datorii care rezultă nu din relații personale, ci din relații contractuale dintre*

persoane juridice. S-a reflectat această presupusă datorie a persoanei juridice - ÎT „Meșter” SRL în datele contabile a acesteia, în modul prevăzut de legislație, și dacă nu - din care motive. Or, prezentarea în instanța de apel, de către reprezentantul SRL «Ареал - Сервис» a unor înscrisuri privind nimicirea documentelor din arhivă pe anii 2004-2007 (f.d.112-116, Vol.IV) la fel a fost lăsată fără apreciere din partea instanței de apel, deși aceste înscrisuri au fost anexate la materialele cauzei, însă fără a fi confirmate de către autoritățile competente a Federației Ruse.

Astfel, Colegiul lărgit conchide că, instanța de apel, amânând soluționarea demersului apărării privind necesitatea inițierii comisiei rogatorii pentru verificarea împrejurărilor legate de volumul și costul lucrărilor efectuate de către SRL «Ареал - Сервис» în baza contractului nr. 1B/2307-07 din 23.07.2007 (f.d.97-98, Vol.IV), ulterior însă a omis să pună în discuție acest demers și/sau să se pronunțe pe marginea acestuia. Omisiunea în cauză, Colegiul o apreciază ca neoferirea răspunsurilor la motivele apelului, eroare care se încadrează în prevederile pct.6) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală.

Avînd în vedere cele menționate supra, Colegiul lărgit conchide că instanța de apel a adoptat o hotărîre nemotivată, contrar prevederilor art.417 Cod de procedură penală.

Astfel, Colegiul lărgit constată că erorile procesuale admise de către instanța de apel, cad sub incidența prevederilor art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și nu pot fi corectate în ordinea procedurii de recurs, motiv pentru care decizia instanței de apel urmează a fi casată total cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, deoarece erorile enunțate nu pot fi corectate la această etapă, or, instanța de recurs nu este abilitată cu atribuții de a judeca fondul cauzei, substituind instanța care a judecat apelul cu încălcarea prevederilor procesual penale enunțate mai sus.

În cadrul rejudecării cauzei, instanța de apel, urmează să țină seama de motivele indicate în prezenta decizie, care au servit temei de casare a soluției adoptate și, cu respectarea prevederilor art. 414 și 419 Cod de procedură penală, să verifice minuțios legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate, să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel și să adopte o hotărîre legală și întemeiată, care să corespundă prevederilor art. 417 Cod de procedură penală.

13. În temeiul art. 434, art. 435 alin. (1) pct.2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Se admit recursurile ordinare declarate de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Bender, delegat în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Cătălin Scutelnic, de avocatul Bogatu Dragoș în numele inculpatului și de inculpatul Karatun Vladimir, se casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 februarie 2015 în cauza penală privindu-l pe **Karatun Vladimir xxxxxx** și se dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune căilor de atac, pronunțată integral la 10 martie 2016.

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Toma Nadejda

Nicolaev Ghenadie

Timofti Vladimir

Moraru Petru